

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by
The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd.,
a joint stock company, incorporated under the
laws of Manitoba, at its office and place of
business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONS-PRIS:

Helt år i förskott \$2.50
6 månader i förskott 1.50
Helt år till Förenta Staterna 2.50
Helt år till Sverige 2.50
Prenumerationsmedel kunna skickas direkt i post-
skott eller genom Post- eller Express Money
Order eller Postal Note. Dessa ordres, som ej behöva
registreras, bör ges betalbara till The Canada Week-
ly Printing Company, Limited.

Prenumeranter, som önskar sin adress ändrad, om-
bedes att meddela både den gamla och den nya adressen.
Inskickade prenumerationsmedel skrivas endast å
den gamla adressen.

ANNONS-PRIS PÅ BEGRÄNS.

Större annonser, 5 rader \$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors 1.50
Förlovningsannonser, bröllop, etc. etc. per rad i
strymning och överskrift 1.00
Skrifning för äktenskap eller annat i strykning.

Torsdagen den 30 Augusti 1928.

CANADA — SVERIGE.

I tider då emigrationsströmmen från Sverige till Canada blir allt mer omfattande, och då den svenska utvandringen i allt större grad är fört till uppmärksamheten inriktad på väst land, är det av största vikt för såväl Sverige som Canada, att den uppsyningsverksamhet om Canada och möjligheterna här i landet, som bedrivs i Sverige blir av så detaljerad och ärligt som möjligt.

I Sverige saknar man större kännedom om förhållandena här i landet, och de upplysningar, som under speciellt de senare åren varit synliga i den svenska pressen, hava varit antingen så överdrivna vackra eller så naturligt svartmålande, att läsaren omöjligt kunnat bilda sig ett tillförlitligt ömdöme om, vad Canada egentligen är för ett land och vad som möter en immigrerande, när han står redo att börja sitt arbete här i landet.

En av orsakerna till denna obalancerade folkupplysning är tvekslutan saknaden av en institution i Sverige, som i likhet med den av doktor Yngve Brilioth organiserade Svensk-Amerikanska Nyhetsbyrå, ett företag, som står över alla ekonomiska förvärvsberäkningar och auktoritet vid flerfaldiga tillfällen prövats och satts över alla tvivel, och som är i tillfälle att skiljaktigt kommentera alla uppgifter om Canada, antingen de äro av den överdrivna pessimistiska eller onaturligt optimistiska arten. En sådan institution, oberoende av den ekonomiska vinst enskilda företag göra av antalet sålda Canadabildare, blir ett allt större behov för våra utvandrare, vilka vid hänvärdelse till ett sådant företag kunde erhålla råd, oavhängiga av andra intressen än de rent faktiska.

De flesta av de många framstående svenskar, som under årens lopp avlagt längre eller kortare besök här i landet och hava mera ingående kännedom om canadensiska förhållanden än den, som i Sverige studerar reklamflygblad om vårt land, hava uttalat sig i förmån av en sådan organisation, och vid nästa års federalparlament, torde sannolikt en motion föreläggas den lagstiftande församlingen till denna verksamhet. Vi behöva respekt för Canada i vårt gamla land, och vi önska, att våra landsmän här hemma, som planera att utvandra hit till landet, skola vara övertygade om, att de upplysningar om Canada som önskas, skola kunna erhållas av kompetenta personer, vilka främst handla i avsikt att stödja och hjälpa och minst i avsikt att erbjuda ekonomisk vinst för sig själva eller de bolag de representera.

Kunna vi på detta mål ernå vi också betydande säkerhet för att en person, som ämnar utvandra till Canada får en klar och opartisk beskrivning över landet, var han lämpen kan söka arbete och vad slags arbete han kan erhålla. Vidare skall en sådan byrå kunna ge upplysningar om farmförhållanden, om givliga odlingsbart friland och vilka di- strikt svenskar i huvudsak släp- sig ned. Uppgifter kunna lämnas förmedla beträffande arbetslöshet och levnadsomkostnader samt därmed sammanhängande frågor.

Men ännu enbart i övan anförda fall skulle en sådan byrå kunna utföra betydande saker i det allmänna tjänst. När det kommer till handelsutbyte mellan svenska och canadensiska företag, skulle byrån också kunna utföra ett orienterande arbete, som helt visst skulle kunna lägga grunden till ökat handelsutbyte mellan våra land. Vi hava bevis på att detta kan realiseras, då den ovan omnämda Svensk-Amerikanska Nyhetsbyrå vid otaliga tillfällen lyckats förmedla ganska betydande affärer mellan svenska och amerikanska firmor.

Under rätt ledning kan en sådan byrå utvecklas till en samhällsviktig institution, som under skäligt överensende av en såväl i Canada som i Sverige välspekterad och ansedd person, blir till största nytta vid det kommande ökade emigrant- och handelsutbytet mellan de tvänne länder, som ligga oss varmast om hjärtat.

PRESIDENTVALET I U. S. A.

VALSTRIDERNA kring presidentposten i U. S. A. ha allt mer övergått till en tävling mellan personer och grupper i stället för en kamp om ekonomiska och politiska principer. Detta ömdöme gäller i alldeles särskild grad striden om Hoover och Smith.

Med undantag för vissa mindre detaljer förtädda de båda rivaliserande partierna, republikanerna och demokraterna, samma sociala klasser och samma politiska teorier. Vilketdera partiet som en segrar kan landets ekono-

miska utveckling förtgå ostörd. Frånsett den personliga striden mellan den republikanska kandidaten C. Hoover och den demokratiska ledaren Alf. Smith från New York gäller årets kampanj huvudsakligen förbudet och hjälpen till jordbruket.

I förbudsfrågan är det republikanska programmet en härmän "torrare" än det andra. På senator Borahs dikamen bekräftar det hela författningens helhet och tillhåller partiet kandidat att "iakttaga och kraftigt genomföra" den paragraf i författningen, som förbjuder bruket av rudycker. A andra sidan yttras ingenting om Volsteadlagen, som antogs av kongressen för förbudets genomförande, vilket lämnar den tolkningen öppen att partiet ej betraktar denna lag som särskilt helig. Dessutom skrev Mr. Hoover förra vintern till senator Borah, som tagit till sin speciella uppgift att tillse, att Förenta Staternas författning efterleyes, att han betraktar förbudet som ett "storinriktat experiment", som måste "konstruktivt genomföras", vilket väl betyder att han ej anser Volsteadlagen med nödvändighet utgöra sista ordet i detta ämne.

Det är denna lag, som definierar, vad som menas med "rudycker", sådant detta ord förekommer i författningens 18:de amendment, och det är tankbart, att denna definition kan tänjas, så att lätt öl och möjligen en del viner bli tillåtna. Men i detta ämne har högsta domstolen det avgörande ordet, ty den har till uppgift att tolka grundlagens mening i särskilda fall.

A andra sidan är Mr. Hoover personligen "torr", men för att ej stöta de "våta" valmännen har han meddelat, att han i sina valtal ej kommer att framhålla förbudsfrågan. I stället kommer han sannolikt att tala om ämnens sådana såsom säkerhetsåtgärder mot övervinningar i Mississippidalen, kanaler, vattenkraft, standardisering och effektivitet inom produktionen, frågor där han är fackman. Med andra ord, han kommer förmodligen att följa den traditionella republikanska politiken att upprätthålla förbudet alltefter som lokala förhållanden och lokal opinion gör det lägligt, vilket är ungefär det enda han kan göra åt saken.

Sedan detta skrevs, har emellertid valstriden kommit in i ett nytt läge, då guvernör Smith vid sitt stora programtal tvingade handelsminister Hoover att fråga detta sitt första uttalande och i stället inrikta sig på frågan: Förbud eller icke förbud. Hoover har också förklarat sig villig fråga sin rent praktiska politik och i stället utlägga den "torra" synen på landets administration under den kommande presidentterminen. Dessutom har Hoover förklarat sig ännu i större grad än förut stödja farmerörelsen och väntas inom de närmaste veckorna komma att mera detaljerat utlinjera de "hintar" han vid detta valtal i förra veckan berörde.

På demokraternas sida är tveksamheten i förbudsfrågan ännu mera påtaglig. För att i sydstaterna erhålla tillräckligt många röster för den "våta" Mr. Smiths nominering, måste partiprogrammet löva upprätthållande av förbudslagen sådan den nu existerar. Detta får ju den nye presidenten i varje fall i sin ämbets- ed förplikta sig till, men denna förbudet ingen att göra sitt bästa för att få lagen ändrad, och detta är just vad Mr. Smith sedermera förkunnat, att han ämnar göra. Personligen är han ärligt "våt" och han har mod tillräckligt att erkänna det. En grupp på det demokratiska konventet under ledning av senator Moody, Texas, önskade att partiet skulle uttryckligen förklara, att det motsätter sig alla förändringar i Volsteadlagen, under det en annan grupp med guvernör Ritchie i Maryland som ledare ville framsätta ett löfte om en revidering av lagen. Ingendera riktningsen avgick med seger och i partisammans intresse avstod båda från att framlägga några minoritetslösningar.

Som senator Glass från Virginia uttryckligen förklarade, innan man skred till omröstning, innehåller partiprogrammet i denna fråga endast två punkter: det klandrar det republikanska partiet, emedan detta ej lyckats upprätthålla förbudet, och det lovar att en demokratisk regim skall lyckas bättre. A andra sidan förbjuder ej programmet agitationen för en lagändring, vilket tydligen ger Mr. Smith en utväg att undvika de "våta". Han förkunnade också omedelbart, att han kommer att gripa tillfället. Intetdera partiet är alltså "torrt" till liv och själ, men den demokratiska kandidaten kommer personligen att främst för en protest mot förbudet. Att en röst för Smith är liktydig med en röst mot förbudet är den förklarade uppfattning, som de demokratiska talarna komma att söka inprägla i valmännens medvetande, förutom i de "torra" sydstaterna. Men där är kampanjen praktiskt taget avgjord: demokraterna segra alltid där på en annan fråga än förbudet, nämligen på rasproblemet.

Vad jordbruksfrågan beträffar, tävla båda partierna om att slösa sina sympatiar på de ruinerade farmarna, löva hjälp med att upprätta kooperativa försäljningsorganisationer och andra palliativ. Men intetdera lovar de statsunderstöd, som väldade betänkligheterna mot McNary-Haugen-lagen, vilken kongressen antog, men som president Coolidge på inrådan av finansminister Mellon och andra finansens talesmän stoppade med sitt veto. Intetdera partiet utlovar några förändringar i tullarna för att bringa jordbrukarna en lindring i den indirekta skattebördan, som gjort industridistrikten rika och välmående under de senaste tre-tio åren. Man kan därför tryggt påstå, att vilketdera partiet som ännu vinner, kommer det ej att medföra någon radikal förändring av de rådande tullarna. (Till och med det demokratiska partiet har uppgett sina radikala paroller: "Frihandel" och "Endast frihandel"). Allt vad det lovar är en opartisk tullkommitté och avskaffandet av de palägor, som förtat monopol. Men samtidigt accepterar det den republikanska standarden, enligt vilken tullarna skola motsvara skillnaden i produktionskostnader mellan Förenta Staterna

och utlandet, vilken princip man emellertid funnit omöjlig att mera noggrant definiera.

Vad utrikespolitiken beträffar, förbinda sig de båda partierna att "förklara kriget i akt", men i nästa paragraf löva båda skydd åt amerikanska medborgares liv och egendom i utlandet, under vilken förövändning interventionerna i Haiti och Nicaragua upprätthållas. Med andra ord: inga krig utom våra egna. Intetdera partiet nämner Nationernas Förbund, vilket enhälligt betraktas som en "död fråga".

Vidare äro båda partierna ense om att invandringsbegränsningen måste vidmakthållas, men båda löva förändringar i lagen, vilka underlätta familjers återförening och göra bestämmelserna mänskligare. A andra sidan nämner intetdera programmet nationalitetslagen av 1924, som aldrig har trätt i kraft. Man kan därför tryggt antaga, att Sveriges invandringskvota ej kommer att nedskrivs till tredjedelen av det nuvarande talet, åtminstone ej på de närmaste fyra åren.

Utländsskulderna nämns ej av det demokratiska partiet, som ursprungligen utlänat pengarna, och republikanerna motsätta sig deras avskrivning. "Vi känna ingen befogenhet", säga de, "som skulle tillåta statens ämbets- och förtroendeman att flytta över krigsbördorna från de utländska skattebetalarnas axlar till vårt eget folks". En fras, typisk för finansminister Mellon. Och då Hoover själv är medlem av utländsskuldskommittén är ingen förändring i denna politik sannolik under hans regim.

Båda partierna fria till de organiserade arbetarnas röster genom att utlova höga löner och förklara sig gilla kollektiva arbetsuppgörelser. Demokraterna gå så långt, att de löva fackföreningarna att dessa skola undantagas från antitrustlagarna.

På det hela taget äro emellertid båda programmen mycket konservativa och mera lika varann än någon sin förr. I utrikesfrågor visa demokraterna måhända en härmän mera idealism, men ej mycket. "Amerika främst" är fortfarande den nationella parollen, och man kan mellan raderna läsa en viss intresse- lösthet för resten av världen, som endast ett folk som bebod en egen kontinent kan tillåta sig.

EXKEJSARENS HOPP.

HOVET i Doorn är inte längre så tystlåtet av sig som förr. Det händer numera inte så sällan, att exkejsaren mottager journalister, och han doljer då inte längre sina tankar och stämningar. Det är sålunda hans tro, att han har rätt på sin sida. Hindenburg har satt sig på hans tron, men en dag, hoppas han, skall tyska folket kalla honom tillbaka till förnyat glörligt styre av tyska riket. Han lever i det hoppet, och det var en stor besvikelse för honom, att man höll Tannenbergs fest utan honom.

Det kan han inte smälta, uttalar hans hustru. Man höll Tannenbergs fest utan kejsaren, och det var dock han, som var segrarens fader!

Exkejsarens hustru ger likaledes uttryck för sin besvikelse över de tysk-nationellas uppträdande. De ha, menar hon, begått förräderi, då de för att bli upptagna i regeringen godkände bestämmelser om att kejsaren icke får vända tillbaka till Tyskland. Exkejsaren har nu endast intill politisk förbindelse med de ytterliggande nationalistiska organisationerna, som inte försumma att sända honom hälsningar. Som svar på en av dessa hälsningar ger exkejsaren uttryck för sin önskan att vända tillbaka. "Jag tackar föreningen "Kejsar Wilhelm" hjärtligt för hyllningshälsningarna med anledning av föreningens firingsdag. Jag minns med stolthet och tacksamhet mitt kungliga bageri 6. infanteriregementets vapendag och är övertygad om, att den oförmögliga kampanda, som beställdes till regementet under världskriget även i framtiden skall värdas och bräda i verksamhet, när det gäller att befria och återupprätta det tyska fäderneslandet under dess kejsare och nedärvda furstar".

Det bayerska infanteriregementet skall alltså förbereda sig till timmen, då kejsardömet skall återupprättas! Detta är exkejsarens ord till krigsföreningen i Suzbach.

Liknande uttalanden gjordes på stål- hjälmdarna i övre Schlesien. Ördföranden fördrade, att ett högerblock bildades för att ändra författningen, och vice ördföranden betonade, att föreningen måste vara redo när fäderneslandets timme kallar på stålhelmar.

Det är dock inte mycket hopp för exkejsaren. Hade det funnits, så hade dessa brev- vändningar inte avhupit så lugnt som de göra. Vad som kan ske i framtiden för kejsarens släkt är en annan fråga. Men exkejsaren själv har inga chancer.

En likt exempel på stämningen i allmänhet bland tyska folket ger de tyska alltflyg- garna besök i Doorn. Flygarna hyllades våld- samt i Tyskland, i stad efter stad mottogs de av hänfödda människomassor. Så togo de en liten avstickare till Doorn för att hälsa på det förra majestätet. Men från det ögonblick de fattade detta beslut, avtog hänförelsen. I Köln fingo de sålunda ett mycket kallt mottagande. Överborgmästaren meddelade, att han inte kunde närvara, och staden avlyste alla festligheter. I varje fall är man alltså i Köln inte redo till att fests för kejsarens återkomst.

Men, som sagt, det kan ingalunda anses för utslutet, att vissa, nu ej vidare populära representanter för monarkien, kunna få en ny chans. Prins Wilhelm av Preussen måste efter revolutionen 1848 ge sig i stånd för det han kallar "den frivilliga rörelsen med vapenakt". Då tron blev ledig, så är efter, mottog han kallelsen som kung, och han dog som Tysklands avgsedade seckeskejsare.

Historien har tillräckligt av politiska om- slag — såväl gentemot personer som idéer. Och även under författningens, att republi- ken i Tyskland består, kan man inte häri se någon absolut trygghet för omgivningarna.

Man har i nutid som i gången tid sett både imperialistiska republik och demokratiska monarkier, och i det nya republikanska Tyskland drojer ännu kvar åtskilligt av de idéer, som voro karaktäristiska för Hohenzollerns kejsarrike.

MOSKVAKOMMUNISMENS
STRIDSFÖRKLARING.

KOMMUNISTISKA Internationals sjätte världskongress pågår för närvarande i Moskva och har inlett med ett längre tal av Moskva kommunistens ledande teoretiker, Bucharin, vari denne gjort en exposé av sin syn på världslaget och på de frågor, som skulle underlätta Kominterns behandling. De sovjetiska tidningarna äro i år anmärknings- värt knapphändiga beträffande meddelanden från världskongressen, men beträffande Bucharins tal får man dock upplysning om en del saker av intresse att observera såsom vittnes- börd om de från Sovjet-Rysland utgående kommunistiska världserövringsplanerna.

Bucharin säger sålunda: "Vår taktiska orientering innebär icke industriell fred, utan klasskamp, icke skiljedöm, utan strid mot tvångsskyljedom och strid mot alla de åtgärder kapitalistiska organisationer och kapitalistiska stater vidtaga, strid mot strejkernas bindande till händer och fötter i borgerliga länder o. s. v. Alla dessa frågor ha vi ju förut så många gånger behandlat, att de böra ligga fullkomligt klara. Alla ha de ett och samma mål nämligen borgardömet och statsmyndigheternas störtande — revolutionen".

Bucharin fortsätter: "Denna vår kurs utsluter på intet sätt taktiken för enhetsfront. Men i samband med skärpningen av vår strid mot socialdemokraterna måste vi i denna strid införa följande förändring. Taktiken i striden för enhetsfront måste nu vara den, att kampen föres sedfrån, d. v. s. vi appellera icke till socialdemokratiska organisationer (centra). Måhända kunna i vissa fall hänvändelser förekomma till särskilda socialdemokratis- ka organisationer, men i allmänhet blir regeln den, att vi skola vända oss till de socialdemo- kratiska massorna genom den enskilde, enkle socialdemokratiska arbetaren".

"Arbetet i fackföreningarna är nu det huvudsakliga problemet", säger Bucharin vidare. Men detta arbete anser han vara underkastat många bristfälligheter, vilka nu skola repareras. Så ha exempelvis i Frankrike de kom- munistiska fackföreningsmedlemmarna varit allt för bjöda för att kommendera i stället för att systematiskt arbeta för att övertygelsens väg vinna prosleryt", tycker han.

Att den svenska socialdemokratien icke kommer att gå fri från den skärpta strid mot partiet, som bebådats, framgår av det tal, i vilket kamrat Samuelsson från Sverige under den följande diskussionen tecknade läget i Sverige. Enligt Pravda av den 28 juli yttrade nämligen kamrat Samuelsson följande:

"Kapitalist stabilisering och rationalise- ring ha märkbart gått fram i Sverige. Men som svar på den kapitalistiska rationaliseringen föra arbetarna strid för ökad avlöning, varvid i en hel del fall med hjälp av vårt parti dessa strider fört till ett lyckligt resultat. Ett mycket djupt intryck på arbetarklassen i Sverige har de sovjet-tyska gruvarbetarnas solidaritet med strejkande svenska gruvarbetare åstadkommit. Svenska socialdemokratiska partiet under- stödjer borgarklassens rustningspolitik, för en förföljelskampanj mot Sovjetunionen och sönder fackföreningarna. Socialdemokratien förordar sig i riktigt för de kommande valen med förhoppning att få bilda regering antingen ensam eller i koalition med de borgerliga partierna. Kommunistpartiet i Sverige har med framgång genomfört flera kampanjer och dess medlemsantal har efter klyvningen mera än fördubblats".

"Kamrat" Samuelssons förklaring i den internationella församling av Moskvastryd- kommunister bör vara ganska upplysande för Sveriges socialdemokrater. I sammanställ- ning med Bucharins instruktioner säga de med all tydlighet, att man gripit sig an med att under öppen, bitter strid mot socialdemokratien medelst kommunismens sugarmar draga ned och dränka hela den svenska arbetarörelsen i den kommunistiska dyn.

(J. T.)

ENGLANDS PLANER PÅ EMIGRATIONENS ORDNAN-
DE TAGA FORM.

LORD Lovat, som är andre statssekreterare för Dominions och ördförande i engelska emigrationskommittén (Overseas Settlement Committee) besöker för närvarande på engelska regeringens uppdrag Canada, och skall fortsätta sin resa till Australien och Nya Zeeland för att rådgöra med dessa länders regering om engelsk emigration dit.

Lorden har uttalat sig om de brittiska emigrationsplanerna, och meddelade därvid, att han fått begränsad fullmakt att underhandla beträffande förvärf av landområden i Dominions för överföring dit av engelska arbetslösa gruvarbetare. Det är icke blott meningen, att England skall förskötta pengar utan man hoppas också att kunna träffa sådant avtal med ifrågavarande regeringarna att jord an- tingen lämnas fritt eller mot en låg lera. Vi- dare går planen ut på att arbetarna först skola få undervisning och uttildning i hemlandet för att nya yrke. För närvarande finnas två sådana utbildningsplatser i England, nämligen i Brandon och Claydon i Suffolk men två nya skola arrangeras, en i Skottland och en i Wales. Engelska staten kommer att bestrida kostnaderna härfor, varefter vederbörande få hjälp till överresan. Dessa utgifter komma att föras under Industrial Transference Board.

PERSONALITY

Founded in Character and Trained in Ability.
Achieves the Goal.

Brandon College.

Builders of Character and Chri-
stian Culture since 1899.

B. A. and M. A. Degrees Courses, Music and Art,
Matriculation and Teachers Courses.

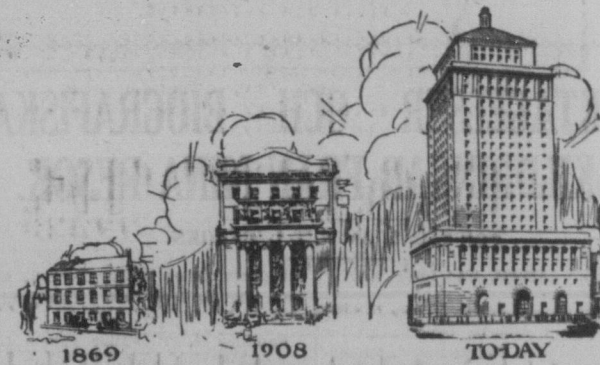
Svenskarnas avdelning

där Svensk Literatur och kulturhistoria studeras
från ett till sju år. Nykomna svenskar sär-
skilda privilegier. Svenska stipendier.

Residence Facilities at Moderate Cost.

Co-Educational.

Address Prof. C. H. Lager, Brandon, Man.,
for full information.

Framåtskridande.

SUNDA affärsprinciper och en politik av graduell
utökning har markerat denna banks stadiga ut-
veckling för sextio år. Idag en av de största banker-
na i världen; utför alla slags uppdrag här och intager
en ledande ställning i handelsutvecklingen å den ut-
ländska marknaden.

The Royal Bank
of Canada

Lorden meddelade dessutom, att han skulle söka träffa avtal med reger-
ingarna i Dominions beträffande upp-
förandet av bostäder på de utsedda
områdena, så att även hela familjer
kunna utflyttas. Dessa arbetare sko-
la då få arbeta för lön under ett eller
två år för att få tillräcklig lokal erfa-
renhet för att sedan kunna driva jord-
bruk för egen räkning. En plan för-
religger vidare, att engelska regeringen
skall lämna nybyggare, som arbetat i
Dominions ett eller två år, ett forskott
på 100 pund sterling mot att veder-
börande själva anskaffa samma sum-
ma och ytterligare 100 pund anskaf-
fades från annat håll, närmast då
från vederbörande kolonistat.

Bland de 21,000, vilkas utflytt-
ning närmast avses, är det meningen
att få 2,500 ynglingar, 7,000 ogifta
gruvarbetare och 2,500 familjer. Vi-
dare skola 2,000 kvinnor få under-
visning. De beräknade kostnaderna
för allsammans uppgå till c:a 600,
000 pund sterling. Medan hufaderns
undervisning pågår får familjen ett
understöd av 17 sh. i veckan för hus-
run och 2 sh. för varje barn. Jord-
bruksundervisningen skulle pågå 9 —
16 veckor, varefter den nye jord-

Krigsfartyg i Vancouvers
hamn.

I förra veckan anlöpte H. M. S. De-
spatch, H. M. S. Durban och H. M.
S. Vancouver British Columbias och
förbjöde i Vancouvers hamn. Krigs-
fartygen komma att göra ett tio da-
gars uppehåll i hamnen och flags-
skeppet, H. M. S. Despatch under
kommando av amiralen Sir Cyril T.
M. Fuller, kommer sedan att leda
krigsfartygen till sin slutliga förlägg-
ningsort vid de nordamerikanska och
vestindiska flottstationerna.

Prins George har embarkerat H.
M. S. Vancouver, där han i egenkap
av löjtnant kommer att tjänstgöra
under den närmaste tiden.

ANMÄLNINGSBLANKETT.

TILL S. F. C:s SEKRETERARE,
325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.
Undertecknad, intresserad av Svenska Förbundets arbete, önskar anmäla sig som medlem av organisationen.

(Namn)

(Adress)

Finnes förutsättningar för bildandet av en lokalavdelning?

Skall sekreteraren tillrätta Eder anmälningsblanketter?

Hur länge har Ni vistats i Canada?

Varifrån utvandrade Ni?

(stad, by eller köping samt län)
S. C. T.